A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. november 9. *

A C-205/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy (Franciaország) a Bírósághoz 2005. május 11-én érkezett, 2005. április 14-i határozatával terjesztett elő az előtte

Fabien Nemec

és

a **Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, R. Schintgen (előadó), G. Arestis és L. Bay Larsen bírák,

* Az eljárás nyelve: francia.

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: K. Sztranc-Sławiczek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. március 23-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– F. Nemec képviseletében M. Gamelon ügyvéd,

– a Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est képviseletében A. Schaf Codognet és F. Verra ügyvédek,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues és C. Bergeot-Nunes, meghatalmazotti minőségben,

– az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében J. Stratford, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2006. április 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) a 118/97 rendelettel módosított és naprakésszé tett, az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 574/72 rendelet) 15. cikkének, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (HL L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.), valamint az EK 39. cikknek az értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a F. Nemec és a Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est (a továbbiakban: CRAM) között amiatt folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, hogy a CRAM az azbesztnek kitett munkavállalók munkavégzéssel való idő előtti felhagyása esetére szóló ellátás (a továbbiakban: ACAATA) összegének kiszámításakor megtagadta F. Nemec belgiumi munkavégzése idején kapott munkabérének figyelembevételét.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

Az 1408/71 rendelet

3 Az 1408/71 rendelet 1. cikke kimondja:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

t) ellátások és nyugdíj valamennyi ellátás és nyugdíj, azok közpénzekből fizetett valamennyi eleme, az értékállóságot biztosító növekmény és a kiegészítő ellátás a III. cím rendelkezéseire is figyelemmel, valamint a nyugdíjak helyett fizetendő pénzbeli ellátás, illetve a járulékok visszatérítésének formájában kifizetett ellátás;

[...]"

4 Az 1408/71 rendelet „Az egyenlő bánásmód elve" című 3. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„E rendelet különös rendelkezéseire is figyelemmel az e rendelet hatálya alá tartozó olyan személyeket, akik egy tagállam területén lakóhellyel rendelkeznek, bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan kötelezettségek terhelik és ugyanolyan előnyök illetik, mint az adott tagállam állampolgárait."

5 E rendelet 4. cikkének (1) bekezdése e rendelet tárgyi hatályát a következőképpen határozza meg:

„E rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

a) betegségbiztosítási és anyasági ellátások;

b) rokkantsági ellátások, beleértve a rokkantak keresőképességének fenntartását vagy javítását célzó ellátásokat is;

c) öregségi ellátások;

d) túlélő hozzátartozó számára nyújtott ellátások;

e) munkahelyi balesetekkel és foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos ellátások;

f) haláleseti juttatások;

g) munkanélküli ellátások;

h) családi ellátások."

6 Ugyanezen 4. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy e rendelet „alkalmazandó valamennyi, akár járulékfizetésen alapuló, akár nem járulékfizetésen alapuló általános és különleges szociális biztonsági rendszerre [...]".

7 E rendelet III. címében a munkahelyi balesetekről és foglalkozási megbetegedésekről szóló 4. fejezetben található „A pénzbeli ellátások kiszámítása" című 58. cikk, amelynek (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat az átlagkereset alapján kell kiszámítani, az átlagkeresetet kizárólag e jogszabályok szerint szerzett időszakban megállapított kereset alapján határozza meg."

Az 574/72 rendelet

8 Az 574/72 rendelet 15. cikke „[a biztosítási] időszakok összesítésének általános szabályai[t]" mondja ki.

A 883/2004 rendelet

9 A 883/2004 rendelet 87. cikkének (1) bekezdése értelmében e rendelet „az alkalmazását megelőző időszakra vonatkozóan nem keletkeztet jogot".

10 Ugyanezen rendelet 90. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „[a]z 1408/71 [...] rendelet e rendelet hatálybalépésének napjától hatályát veszti".

11 A 883/2004 rendelet 91. cikke ekként rendelkezik:

„Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a végrehajtási rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni."

A nemzeti szabályozás

12 A társadalombiztosítás 2000. évi finanszírozásáról szóló, 1999. december 29-i 99-1140 törvénnyel (JORF 1999. december 30., 19706. o.) módosított, a társadalombiztosítás 1999. évi finanszírozásáról szóló, 1998. december 23-i 98-1194 törvény (JORF 1998. december 27., 19646. o.; a továbbiakban: 98-1194 törvény) állapította meg az azbesztnek kitett munkavállalók és egykori munkavállalók munkavégzéssel való idő előtti felhagyásának szabályait. A 98-1194 törvény 41. cikke ekként rendelkezik:

„I. – A munkavégzéssel való idő előtti felhagyás esetére szóló ellátás fizetendő az azbesztet tartalmazó anyagokat gyártó létesítmények, az azbesztpelyhesítő és azbeszttel hőszigetelő létesítmények, illetve a hajógyártó és -javító létesítmények munkavállalójának és egykori munkavállalójának, amennyiben a munkavégzéssel felhagy, ha megfelel a következő feltételeknek:

1. a fent említett és a munkaügyi miniszter, a társadalombiztosításért felelős miniszter és a pénzügyminiszter közös rendeletében meghatározott jegyzéken szereplő létesítményben olyan időszakban dolgozik vagy dolgozott, amikor ott azbesztet vagy azbesztet tartalmazó anyagokat gyártottak, illetve gyártanak, használtak, illetve használnak;

2. az 1. pont szerinti létesítményben végzett munka időtartamától függően meghatározott életkort, mely ötven évnél kevesebb nem lehet, betöltötte;

[...]

Ötvenedik életévének betöltésétől kezdve jogosult a munkavégzéssel való idő előtti felhagyás esetére szóló ellátásra az a munkavállaló vagy volt munkavállaló is, akit azbeszt kiváltotta és a munkaügyi miniszter, valamint a társadalombiztosításért felelős miniszter közös rendeletében meghatározott jegyzéken szereplő foglalkozási megbetegedésben szenvedőnek ismertek el az általános szabályok alapján.

A munkavégzéssel való idő előtti felhagyás esetére szóló ellátás – a következő bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával – nem halmozható sem a társadalombiztosítási törvénykönyv L. 131-2. cikkében említett jövedelmekkel és ellátásokkal, sem személyes öregségi kedvezménnyel, sem rokkantsági kedvezménnyel, sem nyugdíj előtti vagy munkavégzéssel való idő előtti felhagyás esetére szóló más ellátással.

Rokkantsági nyugdíj, özvegyi nyugdíj vagy a társadalombiztosítási törvénykönyv VII. könyve 1. fejezetének 1. címében meghatározott különös szabályok alapján nyújtott személyes öregségi kedvezmény kiegészítéseként különbözeti ellátás nyújtható, az e cikkben írt feltételek szerint számított ellátás mértékéig.

II. – Az ellátás összege számításának alapja a jogosult utolsó tizenkét munkában töltött hónapjának bruttó havi átlagkeresete, melynek számításakor, rendeletben előírt feltételek alapján, figyelmen kívül kell hagyni egyes csökkentett díjazással járó munkavégzési időszakokat. Az összeg a munka törvénykönyve L. 322-4. cikkének második bekezdése alapján nyújtott ellátásokhoz hasonlóan újraértékelendő.

[...]

Az ellátás fizetését meg kell szüntetni, ha a jogosult megfelel a teljes öregségi nyugdíjra való jogosultság társadalombiztosítási törvénykönyv L. 351-1. és L. 351-8. cikkében meghatározott feltételeinek.

[...]"

13 A társadalombiztosítás 1999. évi finanszírozásáról szóló törvény 41. cikke szerinti, a munkavégzéssel való idő előtti felhagyás esetére szóló ellátás nyújtásáról szóló, 1999. március 29-i 99-247 rendelet (JORF 1999. március 31., 4471. o.) 2. cikke értelmében:

„Az ellátás meghatározásának alapjául szolgáló referenciakereset az érintett által az utolsó tizenkét munkában töltött hónapban kapott, a társadalombiztosítási törvénykönyv L. 242-1. cikkében említett kereset alapján határozandó meg. E kereseteket – adott esetben a társadalombiztosítási törvénykönyv R. 351-29-2. cikkében meghatározott szabályok szerint újraértékelve – az ugyanezen törvénykönyv L. 241-3. cikkében írt, az ellátásra való jogosultság megnyíltának időpontjában hatályos értékhatár kétszereséig kell figyelembe venni. A referenciakereset a keresetek így meghatározott havi átlagával egyenlő.

Az ellátás havi összege az előző bekezdésben meghatározott referenciakereset 65%-a, de legfeljebb a társadalombiztosítási törvénykönyv L. 241-3. cikkében írt értékhatár, amelyhez hozzáadandó a referenciakereset ezen értékhatár és ezen értékhatár kétszerese közötti részének 50%-a.

Az ellátás legkisebb összege nem lehet kevesebb a munka törvénykönyve L. 351-3. cikkében írt biztosítási ellátás legkisebb összegénél. Az ellátás összege nem haladhatja meg a referenciakereset összegének 85%-át."

14 A társadalombiztosítási törvénykönyv L. 242-1. cikke előírja:

„A társadalombiztosítási és munkahelyibaleset-biztosítási járulék és a családi járadék számításánál keresetnek tekintendő a munkavállaló által a munkavégzésért vagy a munkavégzés alkalmával kapott pénzösszeg, így különösen a munkabér, a fizetett szabadság idejére járó távolléti díj, a munkavállalói járulék, a költségtérítés, a jutalom, a prémium és minden más pénzbeli juttatás, a természetbeni juttatás, valamint a közvetlenül vagy harmadik személy közvetítésével borravalóként kapott összeg.

[...]"

15 Az azbesztnek kitett munkavállalók munkavégzéssel való idő előtti felhagyása szabályainak végrehajtásáról szóló, 1999. június 9-i DSS/4B/99/332. sz. körlevél célja az azbesztnek kitett munkavállalók részére járó ellátás regionális egészségbiztosító pénztárak általi megállapítása, kiszámítása és kifizetése szabályainak pontos megállapítása. E körlevél többek között azt tartalmazza, hogy e juttatás kiszámításakor a külföldön munkaviszonyban töltött időszak vonatkozásában „több eset lehetséges. Ha a kereset a társadalombiztosítási törvénykönyv L. 242-1. cikke szerint társadalombiztosítási járulék alapját képezte, akkor a megfelelő időtartammal kell figyelembe venni. Egyéb esetekben a Franciaországban munkaviszonyban töltött utolsó év során elért keresetet kell figyelembe venni".

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

16 F. Nemec, 1954-ben született, Franciaországban lakó francia állampolgár, több évig e tagállamban letelepedett vállalkozásnál állt munkaviszonyban. Megállapítható, hogy e munkavégzés során azbesztnek volt kitéve.

17 Miután munkaviszonyát 1994-ben munkáltatója franciaországi tevékenységének teljes beszüntetése miatt megszüntették, F. Nemec ugyanebben az évben Belgiumban, a lakóhelyétől körülbelül tíz kilométerre lévő vállalkozásnál talált munkát. F. Nemec belgiumi munkavállalásának teljes időtartama alatt Franciaországban lakott és fizetett adót.

18 A hatáskörrel rendelkező francia hatóság 1995-ben elismerte, hogy F. Nemec az azbesztnek történt kitettsége miatt foglalkozási megbetegedésben szenved.

19 F. Nemec 2004 márciusában benyújtott kérelme alapján a CRAM ugyanezen év májusában ACAATA megállapításáról szóló határozatot kézbesített neki. Ezen ellátás összegét a hatályos nemzeti szabályozásnak megfelelően a kérelmező Franciaországban munkaviszonyban töltött utolsó tizenkét hónapja során elért keresete alapján számították ki.

20 F. Nemec e határozatot a commission de recours amiable de la CRAM (CRAM békéltető bizottság) előtt vitatta, előadva, hogy nem vették figyelembe a legutóbb, Belgiumban elért keresetét, amely az ACAATA számításához felhasznált összegnél magasabb volt.

21 E jogorvoslati kérelmet e commission de recours amiable a DSS/4B/99/332. sz. körlevél alapján elutasította.

22 Ezért F. Nemec eljárást indított a Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy előtt, mely bíróság eljárását felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal végett a Bíróság elé terjesztette a következő kérdést:

„A Szerződés 39. cikkében megfogalmazott szabad mozgás akadályának, a 883/2004 [...] rendelet megsértésének vagy az 574/72 [...] rendelet 15. cikke megsértésének minősülő hátrányos határozatot hozott-e a CRAM az érdekelttel szemben azáltal, hogy az 1998. december 23-i 98-1194 törvény 41. cikke szerinti azbesztmunkás-járadék kiszámításánál a 99-247 törvény végrehajtásáról szóló, 1999. március 29-i rendelet 2. cikkének és az 1999. június 9-i DSS/4B/99 332. sz. körlevélnek a rendelkezései alapján azért tagadta meg az F. Nemec által Belgiumban elért kereset figyelembevételét, mert e kereset a francia társadalombiztosítási törvénykönyv L. 242-1. cikke értelmében nem képezett járulékalapot?"

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

23 A francia kormány szerint az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, mert a kérdést előterjesztő bíróság nem részletezi kellő pontossággal a ténybeli és jogi hátteret, amelyben a feltett kérdés felmerült.

24 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem ugyanis nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy F. Nemec ki volt-e téve azbesztnek a Francia Köztársaságtól különböző tagállamban történt munkavégzése során, valamint az előzetes döntés-

hozatal iránti kérelem hiányosan és csupán célzásokban említi az alkalmazandó nemzeti rendelkezéseket. A francia kormány előadja: a nemzeti bíróság nem fejtette ki sem a határozatában említett különféle közösségi rendelkezések értelmezésére vonatkozó kérdéseinek megfogalmazására vezető okokat, sem az e rendelkezések és az alapügyben alkalmazandó nemzeti jogszabályok közötti összefüggést.

25 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi jog nemzeti bíróság számára hasznos értelmezésének szüksége megköveteli, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa felvetett kérdés ténybeli és jogszabályi hátterét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli körülményeket, amelyeken e kérdés alapul (lásd többek között a C-320/90–C-322/90. sz., Telemarsicabruzzo és társai egyesített ügyekben 1993. január 26-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-393. o.] 6. pontját, a C-9/98. sz. Agostini-ügyben 1998. július 8-án hozott végzés [EBHT 1998., I-4261. o.] 4. pontját, a C-72/03. sz., Carbonati Apuani ügyben 2004. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-8027. o.] 10. pontját és a C-237/04. sz. Enirisorse-ügyben 2006. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2843. o.] 17. pontját).

26 A Bíróság szintén megállapította: elengedhetetlen, hogy a nemzeti bíróság legalább minimális mértékben magyarázatot adjon az értelmezni kért közösségi rendelkezések kiválasztásának okáról, valamint az e rendelkezések és a jogvita során alkalmazandó nemzeti jogszabály között álláspontja szerint lehetséges összefüggésről (a C-116/00. sz. Laguillaumie-ügyben 2000. június 28-án hozott végzés [EBHT 2000., I-4979. o.] 16. pontja, a fent hivatkozott Carbonati Apuani ügyben hozott ítélet 11. pontja és a fent hivatkozott Enirisorse-ügyben hozott ítélet 21. pontja).

27 A jelen ügyben megállapítható, hogy a Bíróság elegendő adattal rendelkezik az előterjesztő bíróság kérdésének hasznos megválaszolásához.

28 A kérdést előterjesztő bíróság egyfelől ugyanis röviden, de pontosan ismerteti az alapeljárásra okot adó tényállást és az alkalmazandó nemzeti jogi hátteret. Ezekből kitűnik, hogy e jogvita a francia jogszabályokon alapuló ellátás iránti kérelem elbírálása során keletkezett, mely ellátásra az érintett személy jogosult, és mely ellátás nyújtásának feltételeit vitathatatlanul teljesíti. Másfelől az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kifejti a kérdést előterjesztő bíróság által értelmezni kért közösségi rendelkezések kiválasztásának okait, valamint az e rendelkezések és az e jogvitában alkalmazandó nemzeti jogszabályok közötti összefüggést is.

29 Ezért a francia kormány érvelésének nem lehet helyt adni, így az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

30 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, sérti-e a 883/2004 rendeletet az F. Nemec belgiumi keresetének az ACAATA számításánál való figyelembevételét megtagadó határozat.

31 E rendelet 91. cikke alapján e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba, de csak a végrehajtási rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

32 Mivel a 883/2004 rendelet végrehajtási rendeletét a mai napig nem alkották meg, szükségképpen a 1408/71 rendelet rendelkezései alkalmazandók.

33 Ebből az következik, hogy a nemzeti bíróság kérdését ez utóbbi rendelet vonatkozásában kell vizsgálni.

34 Mint azt az alapügy felei, a francia kormány és az Európai Közösségek Bizottsága kifejtették, az ACAATA-hoz hasonló, a nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételeket teljesítő, azbesztnek kitett volt munkavállalóknak személyes szükségleteik egyedi értékelése nélkül juttatott ellátás az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a munkahelyi balesetekkel és foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos ellátásokat szabályozó e) pontjában említett ellátásnak tekintendő.

35 Az alapügy tárgyáról, a jogosult keresete alapján meghatározandó ACAATA számításáról szólva a CRAM, a francia kormány és az Egyesült Királyság Kormánya úgy vélik, hogy a külföldön kapott és az ezen ellátás nyújtására hatáskörrel rendelkező intézmény tagállamának jogszabályai alapján társadalombiztosítási járulék alapját nem képező kereset figyelembevételének megtagadása megfelel az 1408/71 rendelet 58. cikkének.

36 A Bíróság egy ezen 58. cikkel lényegében azonos szövegű rendelkezés kapcsán kimondta, hogy az ilyen rendelkezés nem csupán az átlagkereset referenciaidőszakának megállapításához alkalmazandó jogszabályokat jelöli ki, hanem meghatározza egy bizonyos időszak – alkalmazandó nemzeti jogszabályok alapján a pénzbeli ellátások számításának alapjául szolgáló – átlagkeresetének megállapításához a hatáskörrel rendelkező intézmény által figyelembe veendő kereseteket is (lásd ilyen értelemben a 268/78. sz. Pennartz-ügyben 1979. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1979., 2411. o.] 8. és 9. pontját).

37 Megállapítandó azonban, hogy az 1408/71 rendelet 58. cikke, mint egyébként e rendelet minden rendelkezése, az EK 42. cikkre tekintettel értelmezendő (lásd ilyen értelemben a C-406/93. sz. Reichling-ügyben 1994. augusztus 9-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-4061. o.] 21. pontját és a C-251/94. sz., Lafuente Nieto ügyben 1996. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-4187. o.] 33. és 38. pontját).

38 A munkavállalók szabad mozgásának könnyítésére irányuló ez utóbbi rendelkezés célja többek között az, hogy a migráns munkavállalók a szabad mozgáshoz a Szerződésben biztosított joguk gyakorlása folytán se társadalombiztosítási ellátásra való jogosultságot ne veszítsenek el, se az ilyen ellátás összegének csökkenését ne szenvedjék el (lásd a fent hivatkozott Reichling-ügyben hozott ítélet 24. pontját, a fent hivatkozott Lafuente Nieto ügyben hozott ítélet 33. és 38. pontját, a C-31/96–C-33/96. sz., Naranjo Arjona és társai egyesített ügyekben 1997. október 9-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-5501. o.] 20. pontját és a C-153/97. sz., Grajera Rodríguez ügyben 1998. december 17-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-8645. o.] 17. pontját).

39 Márpedig az alapügyben vitáshoz hasonló nemzeti szabályozás alkalmas arra, hogy a migráns munkavállalókat a csak egy tagállamban munkát végzett munkavállalókhoz képest kedvezőtlen helyzetbe hozza.

40 Az alapügyben vitáshoz hasonló nemzeti szabályozás alkalmazásával ugyanis a F. Nemec-hez hasonló migráns munkavállaló esetében a több mint 10 évvel korábbi, azaz az érintett jelenlegi helyzetével semmilyen összefüggésben nem álló kereset alapján kellene kiszámítani az ACAATA-t, míg a továbbra is Franciaországban munkát vállaló volt munkatársainál a tényleges keresetet veszik figyelembe. Az ilyen munkavállaló tehát kisebb összegű juttatást kapna, mint akkor, ha nem élt volna a szabad mozgáshoz fűződő jogával.

41 A szabad mozgáshoz való joggal élő migráns munkavállalók kedvezőtlenebb helyzetbe hozásától való tartózkodás kötelezettsége azonban nem jelenti azt, hogy az 1408/71 rendelet 58. cikkének (1) bekezdése, amely nem teszi lehetővé a más tagállamban kapott kereset figyelembevételét a pénzbeli ellátás számításánál, ellentétes lenne az EK 42. cikk céljával. E kötelezettség ugyanis csupán annyit jelent, hogy ezen ellátások ugyanazok legyenek a migráns munkavállaló számára is, mint akkor, ha nem élt volna a szabad mozgáshoz való jogával (lásd ilyen értelemben a fent hivatkozott Lafuente Nieto ügyben hozott ítélet 39. pontját, a fent hivatkozott Naranjo Arjona és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 21. pontját és a fent hivatkozott Grajera Rodríguez ügyben hozott ítélet 18. pontját).

42 Így az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben ugyan az 1408/71 rendelet 58. cikke (1) bekezdésének rendelkezése alapján csak a hatáskörrel rendelkező intézmény tagállamában kapott kereset vehető figyelembe, ám e kereset aktualizálandó és újraértékelendő, avégett hogy megfeleljen annak a keresetnek, amelyet az érintett a szakmai pályafutásának alakulására tekintettel ésszerűen kaphatott volna, ha továbbra is az adott tagállamban vállalt volna munkát (lásd ilyen értelemben a fent hivatkozott Lafuente Nieto ügyben hozott ítélet 40. pontját, a fent hivatkozott Naranjo Arjona és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 22. pontját és a fent hivatkozott Grajera Rodríguez ügyben hozott ítélet 19. pontját).

43 Az előterjesztett kérdésre adandó válasz tehát az, hogy az 1408/71 rendelet 58. cikkének (1) bekezdése az EK 42. cikk céljának megfelelően értelmezve azt követeli meg, hogy az alapügyben vitáshoz hasonló helyzetben az e rendelkezés értelmében vett átlagkeresetet arra a keresetre figyelemmel számítsák ki, amelyet az érintett a szakmai pályafutásának alakulására tekintettel ésszerűen kaphatott volna, ha továbbra is a hatáskörrel rendelkező intézmény tagállamában folytatta volna tevékenységét.

A költségekről

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a

költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 58. cikkének (1) bekezdése az EK 42. cikk céljának megfelelően értelmezve azt követeli meg, hogy az alapügyben vitáshoz hasonló helyzetben az e rendelkezés értelmében vett átlagkeresetet arra a keresetre figyelemmel számítsák ki, amelyet az érintett a szakmai pályafutásának alakulására tekintettel ésszerűen kaphatott volna, ha továbbra is a hatáskörrel rendelkező intézmény tagállamában folytatta volna tevékenységét.

Aláírások